

PRESENTACIÓ DEL LLIBRE HISTÒRIA DE LA MÚSICA A ALTEA

Agraïments

Estructura del llibre:

- Antecedents: república i guerra civil. Informació de Manolo Torres.
- Pepita la galla
- Kiko rises
- Vedettes. Gracia imperio, etc..
- Jose Ortiz ronda, pepito perolo. Ahí es va iniciar Xumena
- Orquesta Azul i Orquesta Iris, d'Altea la vella

Els primers grups de música moderna dels 60 i 70.

Contat per Xumena

- Grup Althaya, amb Xumena, Jesús Palomino, Batiste Poderós
- Els Crancs
- Els Magnífics, que van durar els que més, on s'inicia el Xocolater que es el que segueix contant l'Historia
- Després naix de l'evolució o dissolució d'aquests grups, Agrupación 1, que van tindre molt d'èxit, van arribar a tocar amb Los Canarios. I el Xoco conta algunes anècdotes com la del R-4, de Batiste, que quan va dir en el lloc d'assaig que al dia següent rebia un Siscent, li van tirar el R-4 a la piscina i va tindre que vindre una grua a treure-lo. O quan els van detindre a Dènia per portar el monyo llarg, i els va treure al carrer el Cabo Correa amb una telefonada.
- Després ve Màscara amb un equip molt potent i car i Vicent Roca al que li dec una entrevista per al volum 2.

Ja a Partir dels anys setanta apareixen:

- Los Ases
- Rebelión
- I Oasis. Tots d'Altea la Vella
- I quasi al mateix temps està Juan Ramón Palencia, liderant tota una serie de grups com Sociedad Limitada, Cachondo mental, Juerga en el ático, La Ley Seca i Canal 69, que arriben als anys 90. Destaca la "Ley Seca" amb moltes actuacions i molt valorats com a grups emergents del País Valencià, i enseguida es va dissoldre. Van actuar a TV.
- Encara JRP va muntar un grup el 1996, Destileria García.

Un altre artista que va liderar varis grups amb relatiu èxit i que va aconseguir gravar discos va ser GERARD SAVAL, amb:

- Una Hora más (1986- 1990)
- Santa Mónica (1987)
- La Rendición (1989)
- Separados (1991)
- Contragolp (1992- 1995)

En tots apareix el seu company musical Willy Burret que continua fent música, moltes vegades amb el guitarrista Altea, Ruben García.

- Un grup, que encara triunfa en les plataformes musicals d'internet és Heider, en el qual cantava en una temporada Joan Carratalà, que avui triunfa al teatre dirigint Plà i Revès, i com a actor.
- També va estar en el grup Black Sky, anticapitalistes i anti-nuclears, amb temes propis dels quals reproduceix la lletra d'una de les seues cançons al llibre.
- Acabem el capítol d'aquests anys amb Los Sin Nombre, que van gravar dins un recopilatori, amb Dani Montiel, Vicent Botella, Juan Aznar i el Talero.

Continuem amb el Blues i el Jazz, on destaquen tots els grups que va muntar German Elul (L'actual inspirador i promotor del Festival anual de Blues que és celebra a Altea). En l'entrevista ja conta tota la seua experiència amb els seus grups.

Segueix Graham Gouch, cantant anglès nascut a London el 1937, que encara actua en les Jam Sessions de locals del poble, José Gironés, music vocacional i magnífic, del Puig que amb el seu saxo ha acompanyat a molts artistes a AlteArt.

I acabe amb una entrevista a Antonio Serrano, que no necessita presentació, i que tots coneixeu.

Ja entre en Altres grups d'Altea del segle XXI:

- Rhodius, amb Jorge de la Cerveseria Altea
- Sanaga
- Zions Grove, Un altre grup d'Altea la Vella muntat per Edu Ripoll
- Posidonia
- Fats Virginia, de Jordi Pla i Vicent Botella, entre altres
- i Vintagers amb Beto, fill del nostre benvollgut Alberto Romero.

Passem a l'actualitat amb :

Xumena I Cia

Toix

Chocolater

Amb amples biographies de tots els seus components.

I amb 39 músics actuals, més coneguts i menys, com ara Pepe Zaragoza, Alejandro Zaragoza, Irene Villar, Mei de la Cruz, Ana Midón, Emilio Mora, Esteban Ferré, Joan Aguilera, Silvia Callejón, etc... amb alguna entrevista com la de Toni Vidal (Potriero). M'he deixat a Carlo Rojo, que eixirà al Volum 2.

En Altres músics relacionats amb Altea, començe per Los Simbroni, que tocaven al Costa Blanca i segueix amb una ampla entrevista amb el baterista Pancho Company, on està reflexada, pràcticament la història del pop espanyol, doncs va tocar amb quasi tots (Cecilia, Vainica Doble, La Mode, Pekeniques, Patxi Andion, Micky de Los Tons, Francis de Los Brincos i un llarg etc...).

Pep Laguarda, gran amic, que venia molt per Altea, al que Toix interpreta molt en els seus temes, i a la resta del Trio que conformen el rock Mediterrani, com son Julio Bustamante i Remigi Palmero, recentment desaparegut i els quals es van conèixer a

Altea i van fer moltes cançons junts ací al poble que després van ser conegudes com In Fraganti, Quina olor a garrofa que fa, etc...

També, músics com Antonio Moltó, Cardíacos i Flechazos, de León, Alvaro Cárdenas, gran músic fill de Gloria Van Aersen, de Vainica Doble, que vivien a l'Horta en San Rock. El director de cinema i músic Mike Figgis, conegut per el film "Leaving las Vegas", entre altres, conegut de Rafael l'Espanyol i Pamela Miles.

Wisky David, que va vindre amb els Yardbirds i es va quedar ací perué la beguda era més barata. Va tocar amb els Brincos i Barrabás.

Bernard Van Rossum, fill d'uns dels socis de Profound, fabricant de altaveus d'alta qualitat. Que toca jazz, moltes vegades amb Antonio Serrano.

Els Germans Eagleton, que viuen al camí Fondo, prop de l'autopista en direcció a Altea la Vella, que van portar a sa casa i tocar, amb Pancho Company i Danny Laine, de Los Moody Blues, i Wing (el grup de Paul Mac Cartney), productors i músics, que han treballat amb Eric Clapton i musics de Sting i Robert Palmer, i Ennio Morricone, Gipsy King, etc... Promotors del concert per la Pau que es va celebrar al Palau Altea, per petició del Dalai Lama.

Alexis Corner, el pare del pop anglés.

Nestor García, Monserrat Grup, am Xavi Montiel, etc...I Ñaco Goñi, excellent armonicista que ha tocat molt amb Antonio Serrano i actuaba al Bar La Plaza d'Altea.

Els músics de la Tova Cubana que actuaren a instancies de Antonio Gades i Marisol al Cinema Altea, i els cubans que van tocar amb Tany Allende, percussionista cubà.

El curiós cas del Road manager Francisco Martínez Orozco, que va acompanyar amb moltes gires de Joaquín Sabina i Hombres G, ens conta nombroses anècdotes en una entrevista,

Grups comarcals com Owix, de Ximo Guardiola i Moorroots, el grup d'Edu Ripoll d'Altea la vella.

Continue amb la Poesia Musicada d'Ana Sala, Factoria Rifi i Rafeta. I la producció musical d'estudis de Gravació i els discs que van gravar en: La Cala dels Somnis, de Cap Negret i Farkosten, de Matties Elkund, un suec instalat a Altea, que vol construir el millor estudi de gravació d'Europa, estancat per falta d'agilitat en la concessió de Llicència de Construcció d'aquest Ajuntament.

Venen, després, tots els locals particulars d'Altea on s'han fet actuacions musicals en directe: Ca Toni, L'Estanc, Bar La Plaza, San San, restaurant Senses, El Tinell, Discoteca el Trovador, Cerveseria Althaya, Restaurant Caliu, Taberna Bellaguarda, Villa d'Este, Cañaveral, Parà 44, Rip Club i d'altres fins a l'actual Altearte, de Mei Cruz i Fernando Roncacolo, que és amb la Cerveceria Althaya els únics locals actuals amb la Música en directe.

Anem acabant amb les Festes Populars, que en l'actualitat passen dels grups locals. El Cristo porta més de 20 anys sense contractar a cap conjunt de música moderna d'Altea. Els Solticis que ceebrava el Pintor Just Quadrado.

L'Oferta pública està representada pel Festival Cultural de 1991, Nits de la Mediterrània, Altea Blues Festival, encara vigent, Insoud Festival, Summerjazz, Alletres , Fesporrat, vigent, Sona l'Eso, vigent i A Boqueta Nit, programada per Cultura la SFA. Acabe amb el Palau Altea en tota l'etapa en que estava gestionat directament per Cultura de l'Ajuntament d'Altea, anys 2001- 2012. Es realitza un anàlisi de la Gestió Artística i una entrevista al regidor d'aleshores, Ximo Romà.

Finalitze amb el registre de la Revista Altea de totes les actuacions musicals , fins que va tancar la Revista, les Escoles de Música i Ràdio Altea, que fa un cas relatiu als grups musicals locals.

Playlles importants, en Spotify i Youtube, fent arplego d'un tema al menys de cada grup que eix al Llibre, recuperant temes antics de grups que ja no existeixen i la pena de no a ver trobat res d'Agrupació 1. Crec que és un dels mèrits del Llibre, l'elaboració d'aquestes playlles. I Fi, per fi.

A Altea hi ha molt de talent musical, no sempre reconegut.

A les Festes Popular que seria el lloc ideal per a que els grups musicals locals exposaren els seus avanços creatius, no els contracten massa, excepte en alguns casos. Perquè els joves s'han fet amb l'opinió sobre contractacions dins les Comissions de festes, amb el consentiment dels pares, que no han estat capaços d'imposar els seus criteris, a pesar de que son els pares els que organitzen i paguen la majoria de les festes. D'aquesta forma, triunfa l'electrònica i el pim-pam-pum, sense ànima ni harmonia, només ritme cego embrutidor de la ment. Han canviat la tradició, que delegava en la Festa de Sant Antoni la primàcia dels joves sobre actuacions musicals, mentre la resta de festes miraven de contentar a tots els públics amb una oferta musical diversa.

De totes formes com en tots els aspectes de la vida manen els prejudicis, perquè és un prejudici encasillar als grups locals com a antics i faltos de marxa i ritme. Al darrer Sant Antoni, van portar a Xumena i Cia i va ser tot un èxit.

Els que tenen alguna responsabilitat cap als joves, en vegada d'educar i proposar alternatives, els segueixen la corrent per a quedar bé i agradar.

Per altra banda, no son massa coneguts els grups locals per la gent d'Altea, perquè com actuen poc i no eixen per la radio, i com no els coneixen, no els contracten. El lluset que es menja la cua.

A pesar d'això, com ens agrada la música, seguim assatjant i passant-lo bé fent música, encara que siga a casa o en el local d'assaig. I si no tenim futur, al menys tenim un passat gloriós i la possibilitat de convertir-nos en Mite i Llegendes. I aquest llibre ajudarà. Moltes Gràcies